

Обединени Евангелски Църкви

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	834 - 00 - 5
Дата	23 / 11 / 2018 г.

be.alliance@gmail.com

www.eabulgaria.org

JSМ: 0897 921 144

11. 18
11. 18

До Г- жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 44- тото НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

До Г- н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА
НА ЧОВЕКА НА 44- тото НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

от ОБЕДИНЕНИ ЕВАНГЕЛСКИ ЦЪРКВИ В БЪЛГАРИЯ
БИК 131164696, със седалище: гр. София, ул. Солунска № 49,
представявано от Румен Борджиев – председател на УС

Относно:

Внесени на основание чл. 83 ал. 1 от ПОДНС предложения за изменение и допълнение на Обединения законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 853-14-10/19.10.2018г.

УВАЖАЕМИ НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Запознахме се с внесените на основание чл. 83 ал. 1 от ПОДНС предложения за изменение и допълнение на Обединения законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 853-14-10/19.10.2018г., във връзка с което излагаме следното становище:

На първо място ние не считаме за приемлив начинът, по който са изработени и внесени същите.

Нормалният ред би бил първо текстовете да бъдат изработени от работна група с включени представители на вероизповеданията и след постигнато съгласие, същите да бъдат внесени за разглеждане по предвидения в ПОДНС ред за гласуване в НС.

В настоящия случай първо се внесоха текстове от народни представители, приеха се на първо гласуване два законопроекта, уреждащи една и съща материя, след което се състави общ законопроект и едва в последните дни от срока по процедурата по чл. 83 ПОДНС се инициира работна група с представители на вероизповеданията.

По време на работната група, състояла се в следобедните часове на 16.11.2018г. не се води протокол, поради което липсва осигурена публичност по развитието на процесите, свързани с уреждане на чувствителна за цялото общество материя. Работата се сведе само до няколко часа на един следобед. При това положение единствената възможност е представителите ни да дават становища по вече внесените текстове, но не и да имат принос към правната уредба, т. е. да минимизират рисковете и вредните последици от опасностите, които крият приетите на първо гласуване първоначални текстове. Това силно ни затрудни, тъй като ние от самото начало отстояваме позицията, че и в двата първоначално внесени законопроекта е материализирана неправилна концепция, както и че философията в тях е противна на основни конституционни положения, подробно посочени в становището ни от м. май 2018г.

На второ място, ние очакваме висок стандарт от народните представители, съответстващ на общоприетия морал.

Независимо, че протокол от последната среща с наши представители не е воден, ние очакваме дадената дума да бъде отразена в предложенията. Не можем да приемем след като вече е разглеждан общият законопроект в работна група с наши представители и е постигнато съгласие по това кой от текстовете да отпадне и кой в каква редакция да остане, да виждаме тепърва във внесените предложения на 19.11.2018г. от сайта на НС напълно нови текстове. Това отношение подкопава доверието ни към народните представители и ни демотивира да участваме в подобни формати, макар и да имаме желание и готовност да съдействаме за по-добро развитие в отношенията църква-държава, включително и в уреждането им в нормативната уредба.

Отделно от това, прави впечатление, че именно в дните между 16-19 ноември е водена интензивна комуникация между вносителите на предложенията и поне едно от големите вероизповедания. Налице са напълно нови текстове и нова редакция, съставена от тях. Същевременно ОЕЦ е била изолирана от този процес на нормотворчество и ние виждаме вече готовите текстове едва на 19.11.2018г., подписани от народните представители-вносители.

Този подход от страна на законодателя представя не само изкривена нормотворческа процедура, но се отразява пряко върху резултата- предложенията за изменения и допълнения на Закона за вероизповеданията са недообмислени, едностранчиви, т. е. липсва обективен подход, и вместо да подобрят нормативната уредба, ще се отразят негативно върху нея. Още по-тежката последица е, че ще ограничи основни конституционни свободи- тези на вероизповедание и на сдружаване. Ще се отрази също и върху основни права, каквото е правото на собственост, както и правото на свободно движение на служители, и двете гарантирани от Конституцията на РБългария и Хартата за основни права в ЕС.

При това положение ние поддържаме становището си да бъде оттеглен общия законопроект, като не бъдат правени никакви изменения и допълнения към действащия закон за вероизповеданията.

В този смисъл, подкрепяме предложенията за отпадане на текстовете от Обединения законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 853-14-10/19.10.2018г. и предлагаме да бъде внесено предложение за отпадане и на останалите текстове.

В случай, че въпреки това продължите процедурата, изразяваме следното становище конкретно по текстовете:

1. Параграф осми се предлага в чл. 12 ал. 3 да стане ал. 2 с посочена редакция.

ПРЕДЛАГАМЕ: вместо „предназначени за извършване на техните публични религиозни обреди“ да стане: „в които ще се извършват техните публични религиозни обреди“

Мотиви: за да има една сграда конкретно предназначение, следва да е завършена изискуемата процедура по Закона за устройство на територията. Това условие не може да е необходима предпоставка за извършване на публични религиозни обреди, а със сочената редакция е възможно да има превратно тълкуване и съответно неправилно приложение на закона.

2. В параграф десети чл. 14а ал. 1 се предвижда числото „300“ да се замени с числото „3000“

ПРЕДЛАГАМЕ: Да отпадне изобщо изискването по ал. 1 за представяне на списък с лица, подкрепящи регистриране на ново вероизповедание.

Мотиви: Ние не знаем какви са мотивите за това изменение, поради което не можем да вземем отношение по тях. Липсата на мотиви, обаче, създава впечатление за напълно произволно посочено число, което ще води към ограничения. Практически ще е невъзможно да има регистрация на ново вероизповедание.

ПРЕДЛАГАМЕ: В ал. 2 да отпадне думата „български“

Мотиви:

- На първо място поддържаме, че в случая ще намерят приложение същите аргументи за отмяна на чл. 10 ЗВ /отм. – ДВ бр. 1992г. с РКС № 5/- Съгласно соченото решение на КС противозаконен е текст, съгласно който „свещенослужители и длъжностни лица в кое и да е изповедание могат да бъдат само лица, които са български граждани...“

- Отделно от това, текстът е в пряко противоречие с правото на ЕС. Свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги, предвидени в Договора за функционирането на Европейския съюз и утвърдени от съдебната практика на Съда на ЕС, гарантират мобилността в ЕС. Правно основание- Член 26 (вътрешен пазар), членове 49—55 (установяване) и членове 56—62 (услуги) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)

3. В параграф десети чл. 146 ал. 2 т. 2 се предвижда числото „300“ да се замени с числото „3000“

В допълнение на мотивите ни от предходната точка сочим само, че уредба, свързана с вероизповедания, която да възпроизвежда аналогия, свързана с уредба на политически партии, е напълно неуместна и изначално погрешна.

ПРЕДЛАГАМЕ: Да отпаднат ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от предложениния параграф десети на чл. 146

Мотиви: В случай, че не отпаднат ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от параграф десети чл. 146 законодателят ще създаде друг вид режим, а именно от регистрационен, режимът ще има всички характеристики на разрешителен, което считаме за недопустимо. Разрешителен ще е, тъй като становището на държавен орган ще е предпоставка въобще за започване на процедура по регистрация. То ще е задължителен елемент, а непроизнасянето му се предвижда да се обжалва по реда на АПК. Следователно становището добива характеристиките на индивидуален административен акт по смисъла на АПК. Такъв акт може да съществува като задължителна предпоставка единствено в разрешителен режим, и макар в настоящия случай да се поставя изискване същият да се постановява преди започването на процедурата по регистрация, се създава квази-разрешителен режим, което е отстъпление от демократичните принципи и ценности в обществото ни

4. Параграф шестнадесети:

- Не считаме, че систематичното му място е в Преходни и заключителни разпоредби. Ако ще има действие за напред, то мястото му е именно в чл. 20а.

ПРЕДЛАГАМЕ: В Преходни и заключителни разпоредби да се въведе следния текст:
„Изискванията по чл. 20а не се отнасят за вероизповеданията, регистрирани по досегашния ред до в сила на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията“

5. Относно новото предложение за параграф осемнадесети:

ПРЕДЛАГАМЕ: Изречение първо от ал. 1 на новопредложения текст да отпадне.

МОТИВИ: Предложеният текст на ал. 1, изр. първо очевидно обслужва конкретно вероизповедание, но считаме, че редакцията влиза в конфликт със съдържанието и обхвата на правото на собственост такова, каквото е гарантирано от чл. 17 на Конституцията. Правото на собственост е основно вещно право, абсолютно и неограничено. Предложеният текст не държи сметка за действителното фактическо положение в момента /ние имаме молитвени домове, изградени с право на строеж върху общинска или държавна земя, но съществуват и други хипотези/, същевременно има императивен характер, което ще доведе до тежки усложнения и бъдещи спорове. Допълнително е и предпоставка за превратно тълкуване на съдържанието на правото на собственост, както и на това дали няма да има ефект на принудително отчуждаване.

В заключение, оставаме в очакване да бъде съобразено становището ни.

С уважение,

/Румен Борджиев- председател на ОЕЦ/